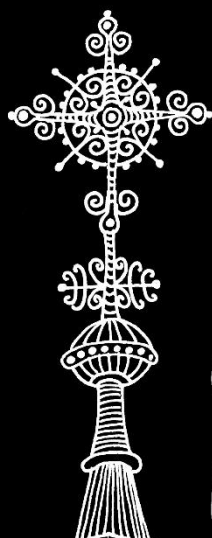

Henry Kopecký

Poezie hřbitova

Kdo chce, se tam schová

© 1999 - 2017

MB18

koncert 15.
17. 12. na
vánoční
slych mluví
Kaučovník pít
17. 12. na
Rozdávání bo
23. 12. sa, // a
Bertram – biskup
čertků, oběti a m
24. 12. sa, // 10.00
– Medvědi Vánoce
okce. Hraje Kapka
17. 12. ve. Reparáci
božíanského svěřel
27. 12. st. nám. Svato
27. 12. st. kino Luna
premiéra nového česk
28. 12. st. nám. Svato
31. 12. st. nám. Svato
– Hraleta (chlapci-rogati
6. 1. 2017 sa, nám. Svato
– příchod vl vlád. Třikrát
– 10.00 koncert
ad 14.00 koncert Lakoma
20. 12. sa hodiny – kapka
– 10.00 koncert

Vyšlo z rukou Martina Střelce a Moniky Brýdové

V lednu 2018 v celkovém vydání 2 kusy

Ilustrace Monika Brýdová

Řemeslo knihařské Martin Střelec

Rvačka

V chytré rovin kličce
zaplétám se do smyčky
z mých houslí a smyčce
dělám čtyřky i osmičky

Ve rvačce bojuji zběsile
struna na krku zebe
Čelím velké přesile
nikoho jiného než sebe

Nové svítání

V ošatce rostou koťata
ještě včera sněhem
byla země celá zavátá

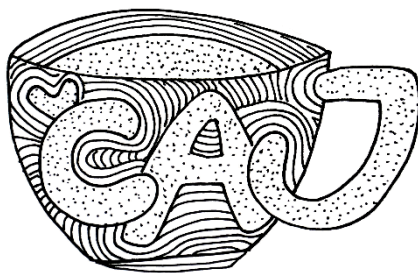
Oko přimhouřit můžete
kdy této chvíle během
srdce otevři lásce kotěte

Sníh k oceánu popluje
koťata si rozeberou přátelé
ten kdo čistě miluje

pro něj je vše veselé

Básně okamžiku teď 15:30

Nedělní odpoledne
všichni jsou zalezlý
„ ale to nech
bud' jsou po návštěvách
nebo po hrobech ...

Prokletí Básníci

Rozrušování svojí jednoty

Asi mě zajímá,
jaký život žiji já.

Vlastně to není, tak zlé
bloudím na hranici samé.
Všech našich světů.
To je asi to, co klame,
světlo když zhasne.
Nikdo se naštěstí neztratil,
všichni jste tu.

Tak, kdo mi bude vyprávět,
to co jsem zažil celkem ?
Měl jsem napsat líp závěť ?
Když teď v hrobě velkém.

Sám svoje rozhodnutí pročítám,
zmizet, ... už ale není kam.

Všechny jsem Vás miloval.

Vy to nepochopíte

a já

vám to,

ani

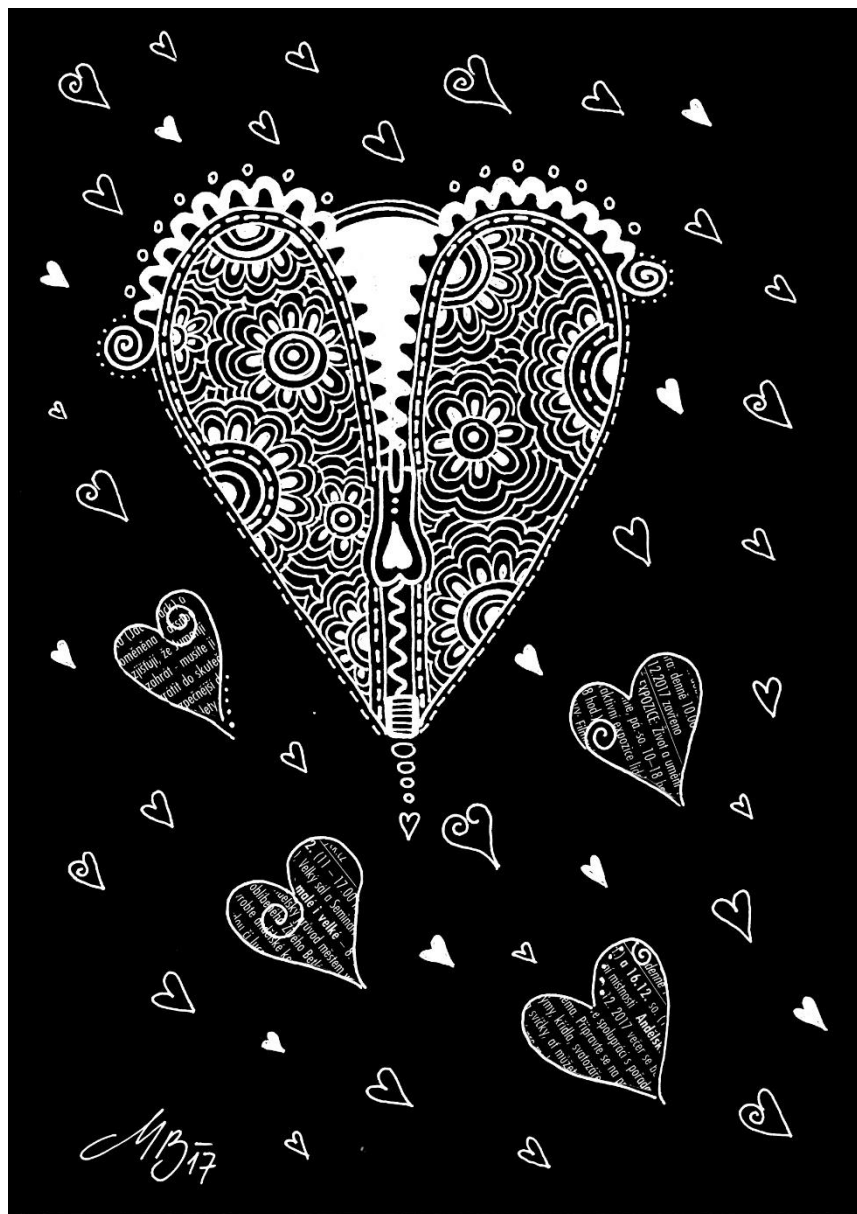
nedokážu vysvětlit.

Stíny

co s tím ?
trpělivě hraji si
se svými
černými stíny
v tomto stavu
se to nabízí
když v tom plavu

A život je vlastně
plný nástrah
kdy paralyzuje
nás strach
jako část mě
třeba jednou
to všechno spadne
půjde tmou
sám můj stín

Když už vstal jsem
tak jsem si napsal báseň
kdy jedna má sen ☺

Dneska se každej poznává na fejsbuku
trpělivě čeká na zprávy od lásky
třeba pozve mě na louku
takový ona mívá otázky

Realita jak splašený kůň utíká
marně svého stavu hledá viníka

Je přihlášený a neodpovídá
jsem rozmrzelá a dokonale
nasranost se smutkem se střídá
už má chlapec na mále
no odpověděl..... a vida

Život se pomalu drobí
do mobilu pípnutí
ano jsme zajatci
téhle doby
která nás nutí
mít z toho ještě legraci .....

Je to dojemné

než země slunce obletí
budu pořád Tvojí obětí

čekat marně na jeho objetí
a ty ptáš se mě
„co je Ti ?“

proč ?
věřit stále Tvým lžím
bez citu už nevydržím

proto půjdu k němu radši
tudy k lásce je to kratší

Říká kde kdo

„dneska žij !“

Mě je to však jedno.

Do zítra se to přece nezkazí.

Když ve víru deprese,

těsně u výlevky.

Čekám co mi

život přinese.

Proti tomuhle

to musí být už lehký.

Nebo budu sám nový ?

Nová krev mi v žilách tepe,

Boha se ptám,

kde vzal Tebe ?

Že už tu nejsem sám.

Slunce a modré nebe.

Anti-konzumní láska

K Valentýnu dám Ti dar.

Letos na téma vúdú.

Tak celou noc poslepu,
slepovat Ti budu.

Moje srdce ze střepů,
abych Ti dál,
dál neunikal.

Místo na přípitek sektu.

Z mojí hlavy šťáva.

Věřím, že zcela jistě postačí,
připravena v odšťavňovači,
když tak prázdný
tu jak moje hlava
tak prázdný tu stává.
Až sám se leknu.

Když kostlivci rachotí,
u sousedů ve skříni.
A hází po sobě hezky nádobím.
Když, já si něco vždy nadrobím.
Říká manžel,
když třese se svou chotí.

Blbou práci mají ptáci

Měl jsem kačenky.
Byly hezké, barevné.
Ale co se nestalo mami,
všechny mi uplavaly.

Aby ladně,
s labutí bez hnutí.
Tančily na dně.

Čekají co z nebe spadne.
/ hovno .... snad ne)

Kdo je kdo ?

Mám divný pocit,
že kolem jsou všichni
větší blázni než já.

Asi jsem omylem procit,
tam, kde nikdo,
co je běžné nezná.

Nebo mě ta zelenina,
ze všeho rázem uzdravila.

Nebo jsem blázen,
tak trochu osvícený.
Který spadl na zem,
kde vlastně jiného, víc není.

„Arbeit macht frei“

Pláču tiše v koupelně
lehce skoro neznatelně
Osvětim
hrůza strach co s tím ?
Samé divné pocity
pláčeš přes noc,
..... i Ty ?

27.1.2017 © HH

27. ledna 1945 byl tábor osvobozen vojáky Rudé
armády (60. armáda 1. Ukrajinského frontu)

27.4.1940 – 27.1.1945

- B

Třeba už zítra snad,
budu v noci klidně spát
a neprobudí mě,
ten sladký z mrtvol smrad.

Ten zápach, z kremační pece,
který se celé dny,
z komína zvolna vleče.

Jsem smrtka a ploužím se tiše
v koupelně kolem stěn.
Na příkaz z třetí říše
čekám, až budeš obelstěn.

a podaří se Ti nadýchat
kyanovodíku ... toho Cyklónu B,
že důvody chtěl bys znát ?
Proč, takhle bez přípravy do nebe ?

.....„Arbeit macht frei“
jako až vás práce osvobodí,
tak na druhý břeh lodí
a zbytečná těla se do pece daj.

Jasně byli jste nečistí,
srdce je šesticípá hvězda,
třeba si to mysleli nacisti
to se někdy mě zdá.....

V tichou vzpomínku na všechny naše sestry a bratry,
kterým nebylo dáno žít ♥

Nechtěná báseň .....

Tragédie :

část první :

kdo tu žije ?

A pokládá

na zem flašky pivní ?

Druhý díl :

Je to už dýl

asi sám jsem si

tohle napsal

- umyj pyj

- a asi i vlasy

Pokračování poslední :

Ještě neupadl

a lahve jsou sebraný.

Dojít si pro pivo,
nic mi nebrání.

Bože poslechni
Děkuji Ti že není hic
V teple totiž
všechno smrdí víc 😊

Bezdomovcovo úterní blůz ..... jasně,
že hnus .....

Mám tady nový rok :
Na každý pád,
je to spíš dolů pád,
než ke hvězdám výskok.

Je zbytečné se ptáti slov,
co znamenají letos v lednu.
Třeba si dojdu sám na hřbitov,
a tam si v klidu zhebnu.

Říkám si na co kremaci,
vždyť kousek lepenky
zcela jistě postačí.
Na moje divné myšlenky.

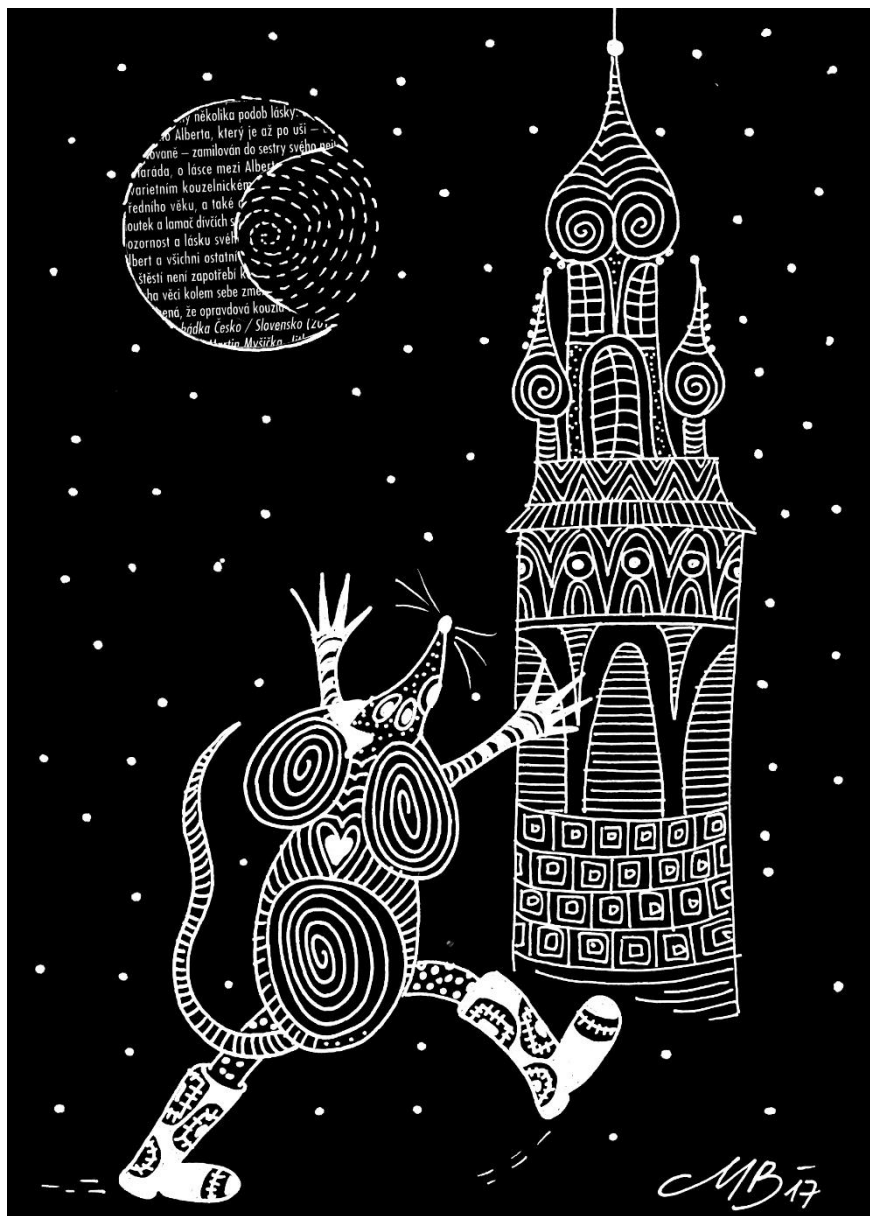
Jdu se mýt přijede Hana !
Mám špinavý sprchový kout.
jistě lepší, by byla vana.

Nebo by se měl rok,
do února ladně hnout.

/opravdu tady a teď zavalen bordelem a smradem ☺
Přesně, jak píše Krchovský.

některé podobě lásky.
Alberta, který je až po uši
— zamilován do sestry svého
— o lásce mezi Albertem
— rarietním kouzelníkem
— redního věku, a také o
— outek a lamac divůch
— ozornost a lásku svého
— bert a všichni ostatní
— štěstí není zapotřebí
— ha věci kolem sebe zm
— ená, že opravdová kouzla
— hádka Česko / Slovensko (Zu
— Martin Mysík

Zimní story

Tuším lednová fakta
Zvykám si, že je to
alternativní pravda .....

Když čtu doporučení,
dívej se na horu !
Ale to je blbé docela,
rampouch se mě,
vnořil celý do čela.

A v uších mi zní jen
zlověstné hučení.
V kopici ledu jsem byl
jistě dlouho opomíjen.

Život o prachách,
asi fakt není .....

Plášťový most

Mrtvé pouštím z mostu,
neletí moc daleko.

Jen 20 metrů nad řekou,
převážně svisle dolů.

Padají pod nohy hostům,
dle síly a směru větru.

Každý hrdě letěl,
s pohledem do Kletě.

... tak dlouho Tě chci,
jistě nebudu riskovat,
když můžu se schovat,
v Tvém něžném srdci.

Osobně by mě,
ale zajímalo,
kdo to někdy přežije.
Při té myšlence,
vždy ztuhne mě šíje.

Raději bych usínal,
u srdce Tvého blíže.
Zatím co se mi čelo,
strachem rosí dál.
Překročit ty mříže,
kdy by tělo,
.... padat smělo

/jen Duše, jako malé dítě prosí dál/
V tichou památku všem, kdo se pustili .....

RIP 6,2 Rigopiano

Konce jsou smutný
jak na posledních
stránkách románů

Nevím jestli je nutný
zjistit co je v mých
myšlenkách po ránu

Začíná část nového dne
základem tu je smích
a třeba různé jiné ozdoby

Asi byly děti nehodné
když lesem pluje sníh
jen táta na mámu se zlobí

Zápisky z cest

Les z tich

Slézá sníh

Slézá z nich

Pocity se na-mísí

Už je to v dohledu

a já přijedu,

třeba zítra nasněží.

Pojede to jako do mísy.

Chytí nás ? to stěží ...

Bezdomovcovo Blues

Na sněhové přikrývce
až kolem mínus dvaceti
po rumu jedné odlívce
budu před zemljanku
kusy ledu zvraceti

Kéž vyžebřám si na Národní
letenku do Říma
Češi ti jsou hodní
snad v Římě nebude taková zima

Nebo poletím
se Student agency na Kanáry
bude to lepší
než přikrývat se smetím
a voblejzat kanály

Nedívat se dozadu

a všechno přestříhnout.

Došel jsem k nápadu

najít ten temný kout.

Kde schovám se na věky.

Dokonale rozpálen

Tvými něžnými,

Vymyšlenými doteky.

V mém koutě černém.

Kde bolest má,

má spousty jmen.

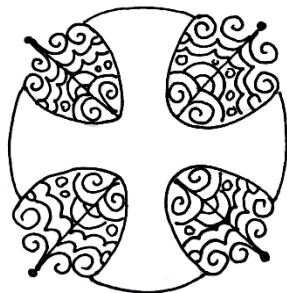
KRUH

Už to tak vypadá,
že jsem sám svojí obětí.
Když schází mi Tvé objetí,
a blbá je nálada.

Když jsi Ty,
tak strašně daleko.
A pes je sytý,
že nezavadí ani o mléko.

Na jednu stranu,
je to možná lepší
chovat hladové psy.
Když jdou k ránu,
i bez radosti Tvoji.

Věřím, že vše
se jednou spojí.
Uzavřít hladové verše,
jen ke konci kruhu dojít !

PF 2017 od básníka Jindříška

Je to jako ve válce,
Jedna hodina už ukázat stačí,
jak ten čas ale, rychle kvačí ☺
Bojovat přece, není legrace.

Konečně trocha ticha.
Teď aspoň.
Se usnout i dá.

PF 2017 31.12.2016

Silvestrovské veselí
myslím, že mě oželí.
Dál roky veskrz jdou stejně.
Budu zas ležet v poustevně,
v objetí chladné, vlídné země.

Co asi, teď nese mně ?
To co nesnese odkladu !
Vezmeme to rovnou k věci
jen škoda, že ne odzadu.
A vše ostatní jsou jen kecy !

Možná jediné co se sluší:
Jako, že s dívkou mou přeji
Zdraví, štěstí a klid v Duši,
i chlebičky se jednou přejí.

PF 2017 /já a má „ta“ deprese 😊

PS ..... a s tou dívkou se zrovna rozcházím 😊

A co na to pes ?

Šetřete jejich uši prosím 😊

Chvilka dnešní poezie:

Stopy je potřeba zamést
Dostal jsem se na scestí
dopředu,
ani dozadu nemohu
však dobře, že naštěstí
dovedu
modlit se k Pánu Bohu

Když to zatím nemohu psát Tobě,
tak to chci dát sem všem ☺
Zimní vyznání lásky
(6*6 řádků veršovaných)

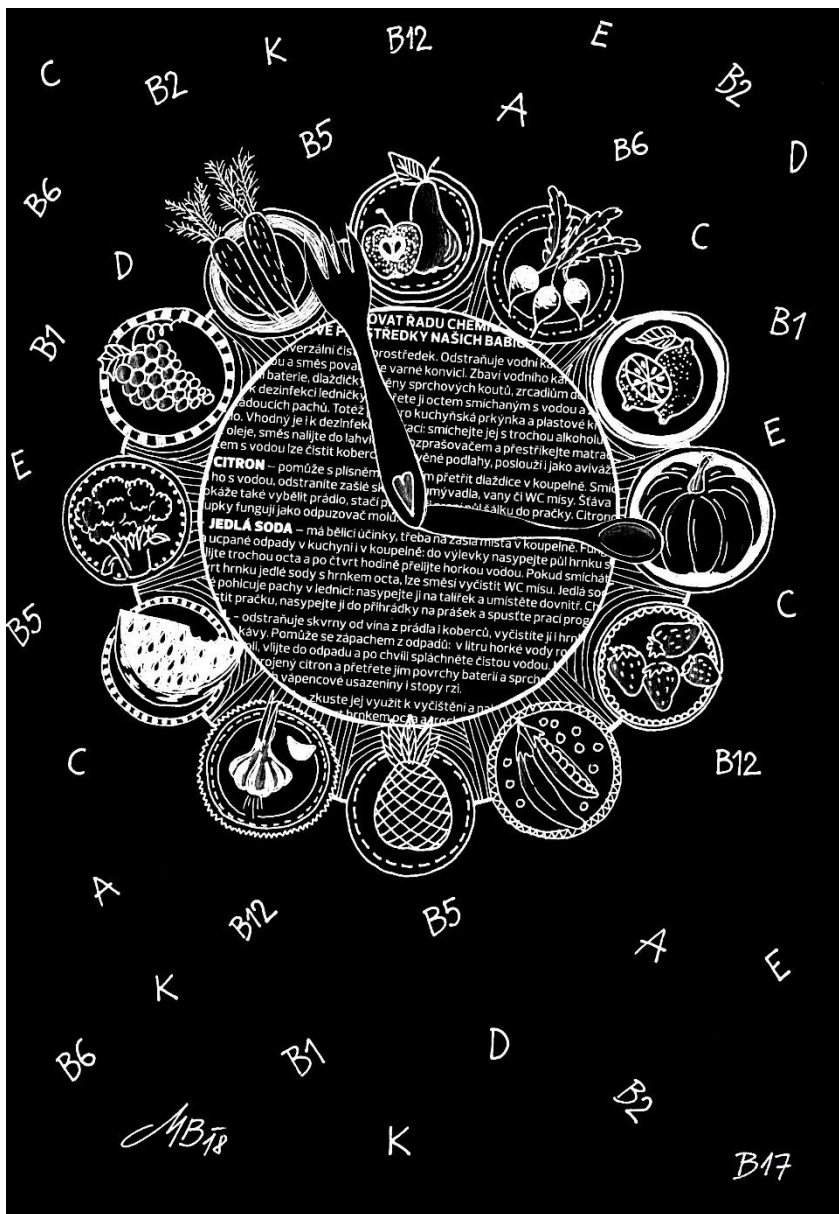
Jsi krásná,
jak svítání,
když čekám
až zahřeje mě
u Tebe, jinde ne
jsem láska Tvá.

Jsi kra ze sna
a jí radostné vítání
když se lekám
jak smrt jemně
ve vodě studené
umí být laskavá

Jsi tím snem
a já sám
jsem v nejistotě
city stojí křehce
vím, že zítra
když zazebou
jiné to může být.

Každým dnem
kterým Tě mám
mohu milovat proto Tě
Děkuji jak lehce
slunce z jitra
a že sním a s Tebou
tu můžu žít.

Nové pohledy do nikam

Vůbec nevím co jsem ztratil
ze svého upřeného pohledu
bude to asi na dýl
než se vrátit dovedu

Vlastně se vracet ani nechci
když nepasuje klíč do zámku
dostal jsem tam lekci
/byl zpupný, sprostý, bez lásky/
píše mi život poznámku

Ovšem pořád se tu serou
ještě i další otázky
třeba proč je bolesti
tak vrchovatou měrou ?
Stačilo jen
život přes moře donést

Má Životní Pouť

Žiju si
v přepychu
své bídy
mé hnusy
si po tepichu
tiše slídí

Něž najdou mě
po mém domě
a rozhlíží
se lačně
Vše se blíží
s mou potíží
se začne
a tak sám si
rány rozlívá

V tragikomedii
a tragice
mého přepychu
s otevřenou ránou
Zjistím
že žiji
jen pro své opice
nejsou potichu
řvou s černou vránou

A pijí
nade mnou
na větvích
tak jde tmou
ne vůně, smrad spíš
těch domnělých
opic laskavých
i jejich láska v líh
.....však víš

Vánoce po pondělku

Všechno udělej ve spěchu
však neboj se o zdraví
když jsi v betonovém výběhu
i kapr je s Tebou !
A jistě to rád
na talíři oslaví
kdy doteky vánoc
mě jen za zebou

Přeci policie
toho má moc
jak se jim asi žije ?

V těsné betonové ohradce
obtěžkáni automatickou zbraní
dohlíží, aby vše šlo hladce
aby jediný kdo se zraní

Byl živý tvor v Tvé vaně
teroristický útok paličkou
vedený Tebou na ně
na živého bezbranného tvora
s Duší skromnou maličkou

Přichází ujištění z hora
jde to všechno podle
ustáleného pořádku !
Vzdej slávu Modle
a nezapomeň prosím
v devatenáct na pohádku ☺

Tisková zpráva 20.12.2016

BERLIN

Vlastně nehrozí
žádné nebezpečí
když jsme v oběti hor
Řeknou vám mnozí
tak jako mezi řečí
někdo jen pustil z řetězu
svůj nekonečný vzdor

Pod koly kamiónu
tahle vánoční řež děsu
přesýpán nahoru a dolů
už vůbec netuším
co je pravdou a co lží
Bůh je mi teď
jistě trochu vším
stavím si zed'
a za ní mrzne
a hned mží

Vše teče skrz mě

Uctít Vaši životní pouť
v závanu nicoty
třeba místo Vás plout

Modlím se a co Ty ?

Pondělní půlnoční rozprava mezi mnou a lebkou v modrém rámu

Lebka bez očí
tupě zírá z modrého rámu
proč se kurva někdy neotočí
aspoň na druhou stranu

Ale ona ne
pořád jí nemůžu setřást
balancuje se mnou na hraně
jak s alkoholikem, ten chlast

Na ostří nože
jsem asi jen protože
překročit neumím
vlastní stín
když zavolal anonym
" ještě víš co s tím ? "

To já jsem lebce
při cestě do sklepa
oči zaslepil nadobro
spravedlnost by přece
měla být slepá
jinak by vlastně
... byla úplně na HOVNO

Vánoční deprese drze sem sere se aneb Vánoce 2016

Vánoce se všemi těmi
blikajícími balkóny
stromky čas tiše krájí
u supermarketu
nemůžou jít dál oni
již blíží se k Ráji

takhle zjistit v jedné sloce
vše co sere mě tu
chýlí se čas kapra ve vaně
v té chlórované
malé ubohé stoce
volám prosbu ke světu

Mám z toho dost !
A kapr, taky prosí
zabijte mě hned !

Ale ještě se čeká na Ježíška
taková přežitá hloupost

opakovat nechci
zas a znova
tu samou lekci
ty hezká slova

které ničemu nepomůžou
když ve vaně umírá
jistě kapr hrůzou
zbyla jen naděje a víra

že posune se smrtí
někam dál k osvětlení
zatím co Tvoje
čelisti kosti drtí
a dožvýchají salát
teď je na čase ve stoje
koledu si zahrát

Narodil se Kristus pán
veselme se
vosího hnízda
v puse kus mám
vedle mě ta pi-zda
co dám jí župan
pak na ní bolení břicha
s tichou nocí vleze
na záchodě tiše vzdychá
přemýšlet chci v lese !

a dívám se, kde všude
by mohly stromky růst
ty z obýváku vašeho
bývalé je špatně
to proto že smíchala
kousek od všeho
tak chci začít držet půst
vůbec nevím, jak to bude
jestli souhlasí Michala ?

Myslet na jiné je nemoc
Tak mě to nezajímá
už jsem to psal přece
že je konec vztahu
teď jdu pro změnu k řece
kde království má zima
a její ne moc
silný příkrov ledový
plavat jistě nestojí za snahu

zbývá věřit
že se to nikdo nedoví .....

Jsi

jak pírkó v polštáři
měkká a mazlivá,
kdybých Tě měl na tváři,
již nebyla bys bázlivá

Jsi

jak pivo v lednici
neodolatelná,
kdybých Tě měl na líci,
nejradši bych vjel na...

Tvé

krásné hebké prsy
svojí hrubou rukou pravou
a dolů, kde chaluh trsy
zatím samy plavou

Jsi

jak k obědu pečená krkovička
křehká a vůní prosycená,
šeptat Ti pod víčka
jak krásná jsi žena.

Jsi

jak na Kleti studánka,
jak podzimní ovzduší,
tak čistá průzračně
a tělo jen schránka
na srdce s duší,
když milovat začne.

Jsi

jak princezna
zamilovaná krásně,
když prince zná
a ten jí skládá básně.

Jsi
jak Vltava Smetanova,
klidná, pak zas dravá,
jsi každý den nová,
však stále láska pravá.

Jsi
jak deset stupňů v lednu,
tak nečekaně zajímavá
s Tvým pohledem blednu,
byť je noc tmavá.

Jsi
ladná jak mraky,
co letí po obloze,
počítám, že chtějí taky
sdílet s Tebou lože.

Jsi
jak zrána slunce východ,

vždy tak půvabně jedinečný,
má jistě spoustu výhod,
milovat Tebe, ne jiné slečny.

Jsi

jak čtvero ročních období,
jak jaro jsi voňavá,
jak léto jsi žhavá,
úsměv Ti rty zdobí,
když se pusa smává,
jak podzim jsi tajemná
a jak zima jsi radostí,
polibek, dotyk jemna,
lásku v srdci rozhostí.

Máš

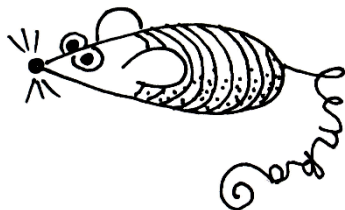
úsměv kouzelný,
jak duha na horizontu,
jak salát zelný,
složený z atomů a iontů.

Máš
vlasý nádherné,
jak hřívá lvova,
jak když vyhraju v herně,
stejně hledám ta slova,
když máš
pohled a oči věrné,
kam vše se schová,
chvíle perné
i láska snová.

To jsi Ty
v kráse své celé,
jsi u jiného
jsem z Tebe sytý,
byť zavřený v cele
srdce mého.

Vodník

K řece přece du
Vyfotit si faunu vodní
a Vodníka předsedu
Do záběru ho ženu
ale ne jeho ženu
vždyť jdu vod ní

Báseň pro Kalku/Míšu

Ve spánku
a němém
úžase
něco jde sem
ksakru
už zase !

Tě nechci
dostat z hlavy
sobě sám
stavím si lekci
jestli jsem
ten pravý ?
a jak to mám

s kompasem
za pasem
Tě hledám
vem mě ven !

Ale nepláči !

Jistě to zvládnou

již dávno se neplácám

marně na dnu

Bůh mi dá rád sám

vše co mi postačí.

Ámen

Pár slov na rozloučení .....

Mlátím hlavou do stěny
ta je však pořád bez změny
vlastně vše zůstává neměnný
jen má vědomá mysl
při každém rázu oněmí
vypadá, že to má smysl !

když se záměrně
možná asi příšerně
biji, jako prašivý pes
co vše Duše ví dnes ?
asi chce rychle do Nebes

a tady za tou fraškou
tady za tím splínem
udělat velikou tečku
nad tou jednou flaškou
s červeným vínem

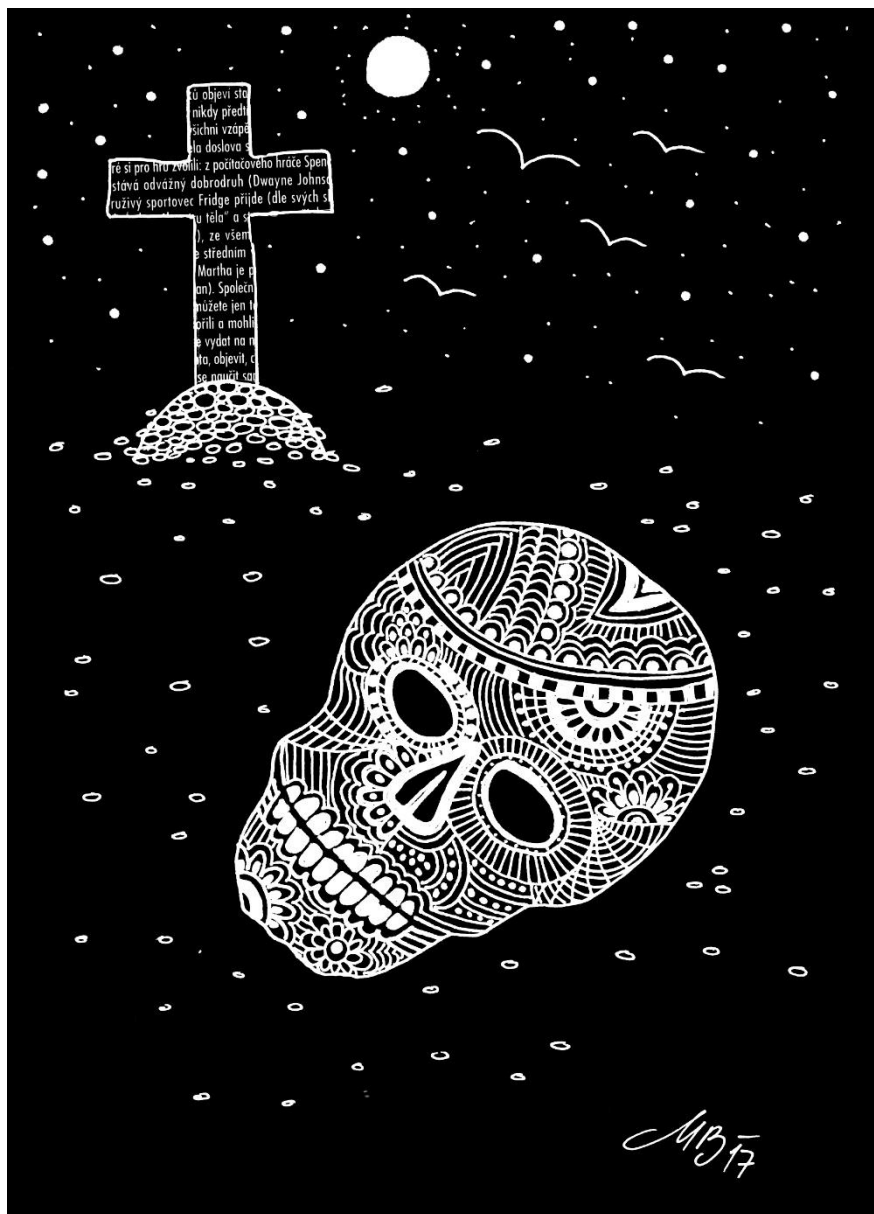

opakují si její slova
furt dokola, zas a znova

jdi do prdele pitomečku

ale ještě pořád jdu dnem
v těsném kruhu bludném

tohle jestli bude ještě chvíli
přejdou mě rýmy všechny
jak skotačily v tanečcích víly
až nestačil dech mi

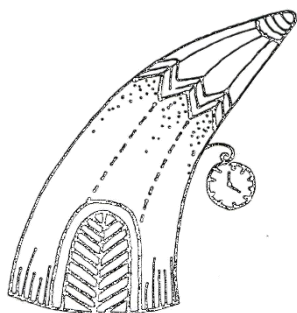
u objeví slo
nikdy předt
sichní vzáp
la doslova s
ré si pro hru zvlášť: z počítačového hráče Spem
stává odvážný dobrodruh (Dwayne Johnson
ruživý sportovec Fridge přijde (dle svých st
u těla" a s
, ze všem
e středním
Martha je p
an). Společn
můžete jen t
orili a mohli
e vydat na n
ta, objevit, c
se naučit sa

MB7

Bída toho dne

Armáda bídy
smutky mé třídí
mezi regály
zítřků zabitých

v domnění,
že se nikdy nestaly
na rtech
zamrzá mi smích

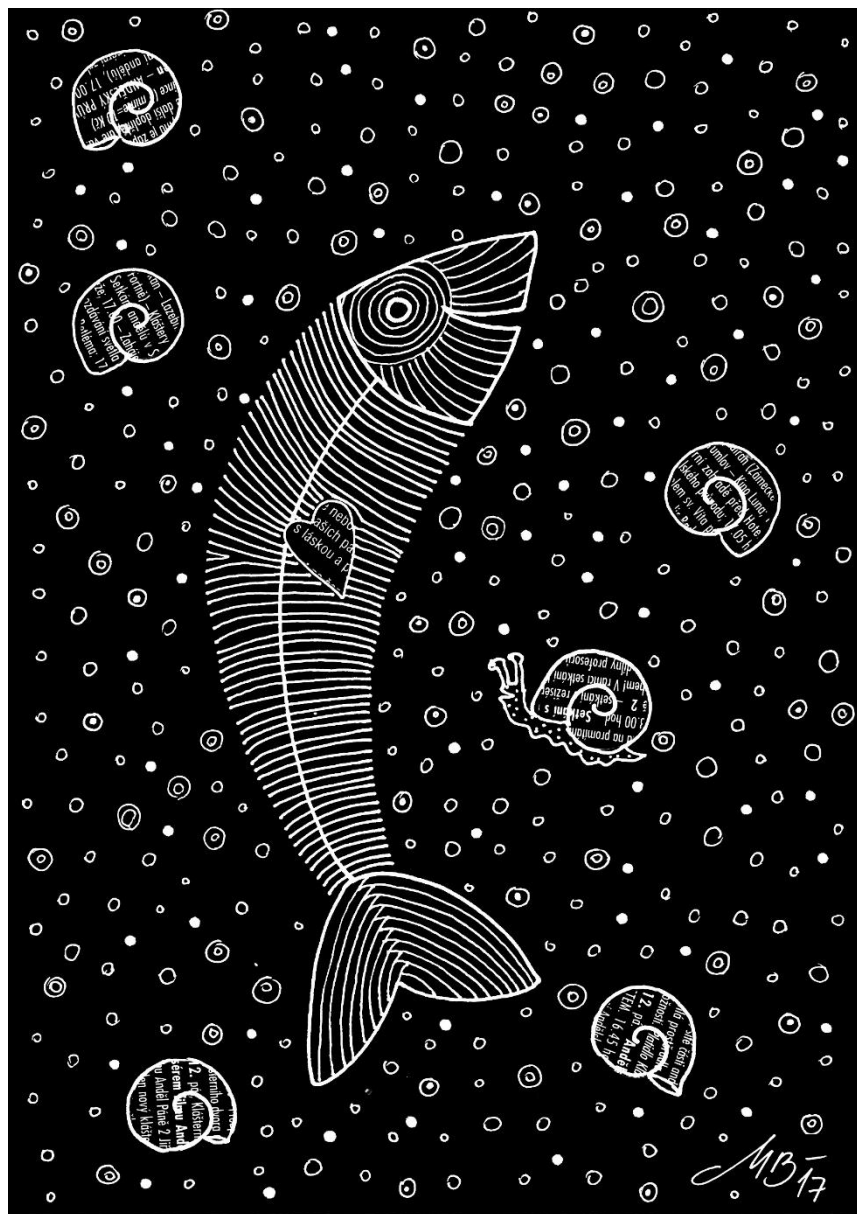
Tak sám a strnulý
počítám minuty
hodiny mě nutí
počítat od nuly

Nula je vlastně nic
je zbytečná zcela
chci narážet do okenic
Ty netečná jsi celá

a já po láhvi alkoholu
sotva lezu, v hlavě prázdno
chci na horu, padám dolů
už vidím přes sráz dno

Kam jistě dopadnu

jak hovno do mísy
jenom to tak šplouchne
v hlavě se to mísí
je to louh.....ne

Po čem někdo touží

Svět se zbytečnostmi zaplňuje
proč po nich lidé touží ?
třeba je na ně
místo někde jiný
jistě v tom snu je ...
zlehka projít bosky louží
ale na to, už jsme líní
kutálet sudy ze stráně

nejde s gelovými nehty
a Tvoji dokonalou vizáží
„prosím moje představy
laskavě Ty nech mi !“
když už první splíny vyřáží
možná se na Barbínu přetaví ☺

co třeba například kdyby
nechtěli jste na sobě hledat chyby
a vyměnili jste ten smrad

vietnamských studií gelových
a vyšli si k lesu.... ven snad
měli by jste více času
užít si přece svoji krásu ☺

Moc přemýšlím

jsem vlastně asi logistik
ne nejsem zlým
hledám někoho na styk
myšleno verbální samozřejmě
v noci jediné peřině
šeptám lásko hřej mě ☺

Žij věčně.
Bůh s Tebou
RIP Leonard Cohen
Hallelujah

Všechno bude přeci věčně,
proto chvalte teď Pána!
Srdce je lásce vděčné,
jak je to vlastně s náma?
Na cestě do neznáma...

Jeden příběh skončil,
další začne za chvíli.
V nekonečném koloběhu
na okamžik ON žil.
Tančily v něm víly...
Nechal nám něco pro útěchu.

RIP Leonard Norman Cohen
21. září 1934 Montréal – 7. listopadu 2016 Los Angeles

Realita deprese aneb. cca 135 slov

Žiji jako ve vězení,
měl jsem vše, co teď není.

Jako ve vodním válci pod jezem
marně hledám, kudy vylezem.

Já ..... a moje Duše,
která se snad bojí víc než já,
asi proto dělá, že mě nezná,
jo ve dvou nám to šlo vždy hůře.

Teď jí nechávám létat za věžeňskou zdí
a přemýšlím, za co velice hnusného
se mi s jednou částí mého mozku mstí?

Jen kopnout zkus do něho!

Kam utéct ? Nemám totiž nohy,
vždy jsem byl takový.

Sám ukryt někde v doupěti,
raději si nasadím další okovy,
než konečně v muže dospěti.

Sám ve své vlastní kobce,
mlátím s pocity těmi,
a hlavou do té stěny,
čekám, kdy pochopím konečně,
zatím to jde se mnou jen z kopce,

když se nezabiju, budu mlátit věčně.

Vrcholná fáze nicoty

Co je to život
a proč utíkám před ním ?
Sténám a řvu kde jsi ?
Když na židli nehnutě sedím
paralyzován maniodepresí
Koukaje
do kraje
přes vysoký plot

Psychiatrické léčebny
mám trochu zamlžené
dioptrické brýle
tak nevidím, že přichází kolega
Který mi říká “ Hlavně tu nezhebni “
podrbu se na pleši, a říkám ne né
neboj, ještě nepřišla má chvíle
Teď zkouším žít
..... žít život bez EGA .....

Loučení (s dědou)

Vraky si tiše jedou
na studené vrakoviště času
Zbývá rozloučit se s dědou
zachytit poslední paprsek jeho jasu

ten záchvěv života poslední
Na lůžko domova důchodců
Přišel přes dlouhé pole dní
ten hrdý otec našich otců

Nebo našich maminek
úplně stejně hrdý táta
utápí se do vzpomínek
Na půdě voní jeho máta .....

Každou první středu v měsíci,
když se v poledne rozezní sirény.
Já mám takovou radost, protože věřím, že bude nálet:

na všechny blbý dny
v mém blbém životě

..... a pak z toho zkurvenýho ampliónu řekne
ten idiotský hlas větu:

“ Právě proběhla zkouška sirén “

..... no není to na mašli ?
..... jen škoda,
..... že sousedé mě našli.

Báseň věnuji s pokorou svým učitelům.

čekáme celý život .....

Třeba ....

musím dojít ještě dál ?

abych pochopil smysl života ?

nechal jsem mu vše co mi dal

zakletý v čekání na GODOTA

už asi vím

.... legendární bájný pták Fénix

pořád se rozhodnout nemůže

popel na bahno měníc

je to tím,

že spad ..... blbec do louže

kruh, jako symbol věčnosti

proč mám teda pořád strach ?

přerušit proud přání svých

když se radost, jistě rozhostí
v tichu na studených márách
šořel hezky, jen padá sních

hladkou průzračnou hladinu
oceánu, nikdo v tichu nezčeří
to ví v poslední hodinu
.... lidé opravdu, jen někteří

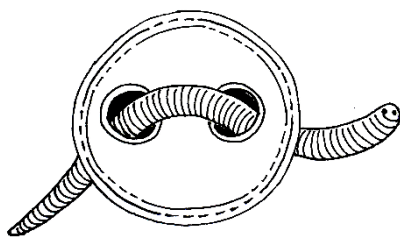
Být Veganem

Dostal jsem dobrej nápad
..... být veganem
všude videa s telátky dávat
a nejíst nic co mi nedá zem

a potom třeba hned
vyvibrovat se pryč a do neznáma
někam, kde to nikdo nezná
tam přemýšlet
co je to vlastně s náma
a proč, je krutost, tak běžná ?

těžko pochopit světa krásy
když malí kohoutci, se v mlýnku drtí
sotva přišli na svět, už odchází
život obtěžkán utrpením a smrtí

třeba mi je do pláče občas
asi proto, že jsem málo tvrdej
jako vzkaz Bohovi od nás
" my jsme tu pánové a Ty si vymrdej "

Paranoia III

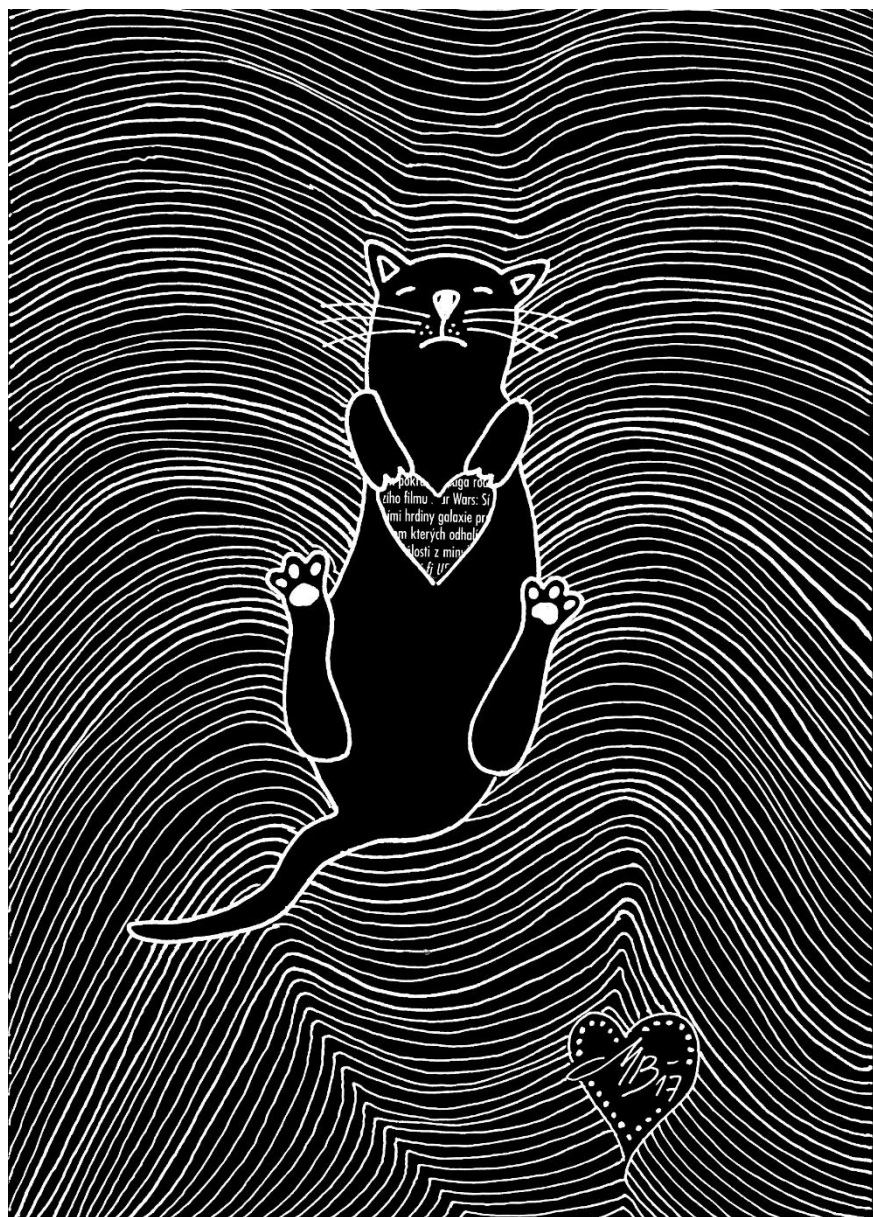
(to, že je někdo paranoik, ještě neznamená, že ho nesledují)

Mám strach, že mě někdo sleduje
já jistě musím zajít k lékaři
zatím však vodka v ledu je
a setřást se mi je nedaří

Taky mám pocit, že před domem někdo slídí
stejný vůz tam pořád stojí
agenta skrývá v domě někdo z lidí
a ten jistě čte si poštu moji

U lékaře je to jako u zpovědi
a před ústavem čeká pár černých limuzín
co chce mi radit? Vždyť stejně hovno vědí
prý jestli chci žít, ale já nemusím...

Mám jistou obavu, že vlastně nikdy nebudu sám
hlínu na svém hrobě s radostí si udusám

Ztráta

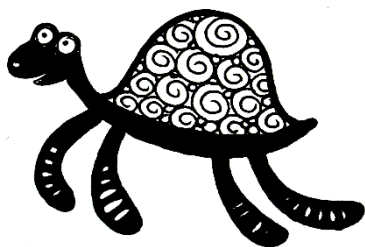
Nevyznám se ve svých ztrátách
to už mi rozum nebere
banální život je mi v patách
a co, Bože? Nebe! Je?

bez názvu

Jsem letícím holubem
mávám křídly bez kvalu
Nevím, kdo má co za lubem
Padla rána - rána
Dopadám. Jsem kus asfaltu

Léto

Koupím si léto ve výprodeji
a celý to léto i na splátky
V něm se budu modlit později
aby to s Tebou léto skvělý
S Tebou přišlo na zpátky

Story 2011

Mé sny se drobí
do regálů laciných obchodů

Jsem zajatec téhle doby
marně hledám
..... její jedinou výhodu

Kuře na paprice

Nesu něco do nosu
na červeném podnosu

na kusu plastu z Číny
nesu zbytek ze svačiny

ještě horší to být může
medituje tiše kuře

teď zahýbalo nohou.....
to přeci mrtvolky nemohou !

„ zakazuji ti to !!! “
to mi jsme myslící bytosti
myslíme :
na šukání, žrádlo a blbosti !!!

Něco Na Téma Vyhnání Z Ráje

Sedím si u Hiddekelu
a sním si o světě
Ach Evo
jdi do kelu
ona připravena k odvetě
U Tigrisu sním si
o spotřební planetě
zablábolil Adam
jablko sním si
ach bože jděte
a kam?

Tak sedím si v pracovně
a ťukám si do kláves
zatím kopáči.. rovně
překopali náves
a Adam v čínském triku
s růžovým prasátkem
co chrochtá si

jsou naskládáni do šiku
svým bohem pasákem
jít...kam asi?

Jít se mě nechce sedím si
Adam s Evou jdou na noční
a já mačkám klávesy
odbíjí déšť osmou na římsy
můj kontakt verbálně oční
zakončím dvěma slovesy
v minulém pádě
(čase)
utrhlas
dalas hlas
té naší vládě
(zase)

Jedno jediné Tady a Teď
v celé věčnosti toho dne
co užovka tvoří pohled
to úžasu je hodné

prosím mějte se rádi přátelé
úctu a Lásku šířte kolem sebe
to bude přeci jistě skvělé
přinést na zem kousek Nebe

Motivace Karlem Krylem

Dost máme problémů
jsme loutky bez lásky
když odcházíme od soudu
vracíme se k němu
v trapnosti, bez nadsázky
děti zpívají píseň falešnou tu

Na planetě Zemi

všechno někam zalézá
k blití je mi
tak utíkám do lesa

třeba mě tam Alláha
hledat nenapadne
kdo z Vás chce, ať neváhá
vlastně, je to snadné ♥

Necháme to na BOHU

Bůh to dal ♥

Je na nás

Co bude dál ☹

Jako přece

Vždycky zas

Naše lekce

Vždy sám/sama vykonáš

AMEN

Smutno mi je

Šedivé mraky z hliníku
Plují si úplně celou oblohou
Kdo jim tohle dal do vínku ?
Když za tu barvu samy nemohou
A na konec nás to smyje

Víš vše se vzdaluje
A zcela jasně se mi zdá
Když doba chemická
Je teď v plném proudu
A naši rodnou hroudu
Hliník obaluje .....

Zrození

V kruté ráno
kdy pupeční šňůru mi přestřihli
Vše bylo rozerváno
byl jsem vzhůru
ústa mi neztichly
Že život nechci
řval jsem ze žalu
už v kolébce
Smrt je lehčí
nech běžet žížalu
po lebce

Každá zloba
když přijde její doba
rozplyne se, jako smrad
Tedy myslím, aspoň snad

Oslava jara

Tiše foukl vlahý větřík
do kabonících se mraků
Ptačí probudil se křik
mému zamlženému zraku

Už bylo mrazů požehnaně
a sněhu a z něho závějí
Sýkorky!!! pohleď na ně
slavobránu jaru stavějí

Za oknem si štěbetají
a sluníčko je stále výš
Po právu smutky s Tebe tají
že se jejich radosti nedivíš

Tiše foukl vlahý větřík
a jaro jde možná k nám
Vem si dneska slabší svetřík
Krásné jaro...
rád tak mám

Sněhy

Sníh jak postupně taje
odkrývá všechny poklady
Které držel v zajetí
Všechny ty jinotaje
zápory i klady
tohoto století

Sníh jak postupně taje
a teče si k oceánu
sám a už bez smetí
Tak ten bordel si hraje
na babu. S větrem k ránu
I pračka poletí?

Polibek

Polibek ti pošlu
po větru, co rychle utíká
snad se nezatoulá někam
neboť na odpověď čekám
podoben oslu
co strachy nehýká
Když duje silně pod Kletí
ten orkán s básní mou sedá
na střechu
z plechu
tak Ti možná přiletí
ten vítr, neposeda
s polibkem
a střechou vod souseda

Vše výš visí

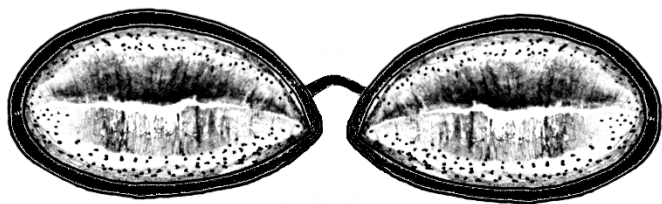
Kristus visí si
na svém kříži
tak nějak nezúčastněně
Světě či jsi?
Boha, co vzhlíží
z obrázku na stěně?

Nebo každý jinému patříš
každý má svůj svět
přesně takový, jaký chtěl
Pak dožijem... a na kříž
neradostná je to změť
mých a vašich těl

Melancholická

Tak trochu
se všechno bez nás děje
Říkám si, hochu
nespadni zas do beznaděje

Proč a jak vznikla tato kniha?

V červnu 2014 nás Jindra seznámil. Sice nám to ještě dva a půl roku trvalo, než se z nás stal pár, ale nebýt jeho, tak se tak asi nestalo. Oba jsme činorodí, já ráda kreslím, Martin umí vázat knížky a nabídl se, že mne to naučí. Když jsme přemýšleli, co spolu svážeme, napsal Jindra na FB, že věří, že jeho básně někdy v tomto tisíciletí vyjdou a sbírka se bude jmenovat Poezie hřbitova. V tu chvíli jsme věděli, že to je ta „naše“ knížka. Protože vyslaná přání se prostě plní.

Probírali jsme se Jindrovými básněmi, Martin je třídil, zarovnával, zalamoval a já nevím co ještě, prostě ta písmenka v počítači dával do štábní kultury a já se pustila do kreslení. Zjistila jsem, že neumím kreslit ponuré obrázky, které by se hodily k Jindrovým básním a tak jsem se rozhodla, že je budu kreslit optimistické, což mi jde, a převrátím je do negativu. Kreslilo se mi hezky, protože jsem to vnímala jako osobní kresby pro někoho, komu udělají radost. Celá práce na knize se nesla v tomto duchu, každý steh, říznutí, lepení – vše bylo děláno s láskou. A doufáme, že to bude z celé knížky cítit.

Monika Brýdová a Martin Střelec

Jindřich Kopecký alias Henry Hill

Věčně mladý (*27. října 1976) českokrumlovský bard se o sobě málokdy vyjadřuje jinak než prostřednictvím svých veršů. Inu, nechme je tedy mluvit: „ Rád jsem ve městě, kde vltavské vody rozčísly břehům šíji v neúnavném koloritu vracení... Jsem spořádaný občan ve spořádaném světě lidí, stád a předsudků. Ze všech stran velí k odvetě zástupy mých smutků... Básně jsou třásně našich životů zamotány do plotů. Představy o sobě liché. Jsou víc než jen tupým smíchem... Na svět přes múzu pohlížím, někdy má i černé brýle. Otevírám se tempem hlemýžďím, to trvá dlouhé chvíle... Promiň, gramatiko!“

